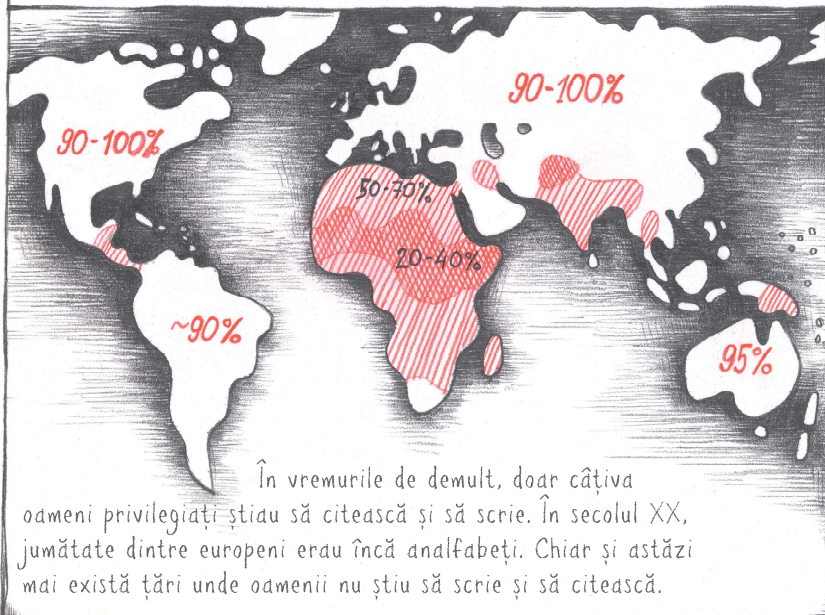
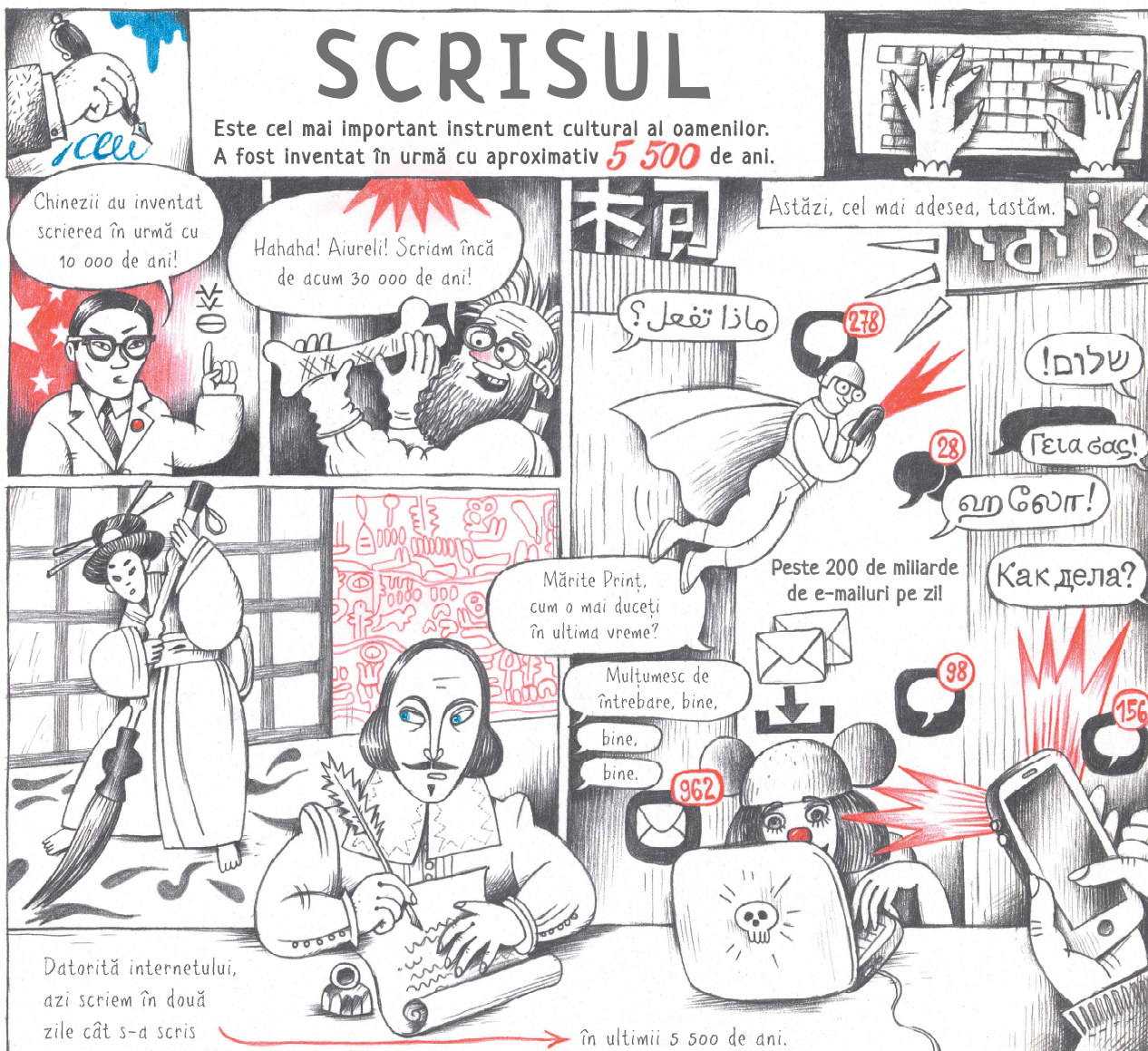

SCRISUL

Este cel mai important instrument cultural al oamenilor.
A fost inventat în urmă cu aproximativ **5 500** de ani.

Internetul și telefonii mobile le-au oferit și oamenilor din țări fără o tradiție a scrisului posibilitatea de a citi și de a scrie. Multe popoare, care n-au avut niciodată o cultură a scrisului, comunică acum prin mesaje.

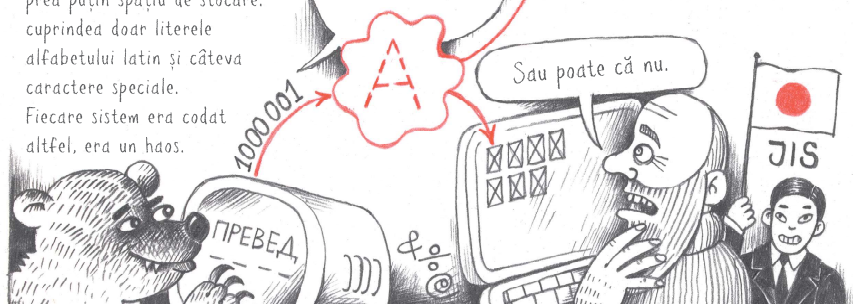

CODAREA

Ca un calculator să poată citi și scrie, fiecare caracter trebuie stocat sub formă de COD. Primele aparate aveau prea puțin spațiu de stocare: cuprindeau doar literele alfabetului latin și câteva caractere speciale. Fiecare sistem era codat altfel, era un haos.

De la un calculator la altul este transmisă doar ideea unui caracter, memorată în sistemul de codare.

GLIFA: Reprezentare grafică concretă a caracterului pe aparatul receptor.

Uneori, aceeași glifă reprezintă mai multe caractere:

- E latinesc (U+0045)
- Epsilon grecesc (U+0395)
- E chirilic (U+0415)

1991 a fost anul în care s-a înființat Consorțiul Unicode, o organizație internațională care se ocupă de elaborarea unui standard de codare a caracterelor universal acceptat.

Astfel, fiecărui caracter îi e atribuit propriul cod. Obiectivul organizației este ca orice limbă și scriere din lume să poată funcționa pe orice aparat și în orice sistem de operare. Au fost incluse aici și scrierile vechi, nou inventate sau folosite de grupuri restrânse de utilizatori.

În fiecare an apare o nouă versiune.

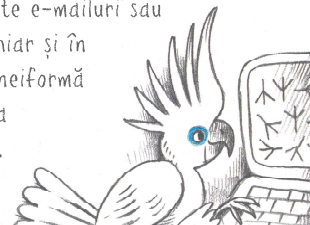
Oricine poate trimite o propunere.

În **2010**, după lungi discuții, au fost incluse și EMOJIURILE.

Pentru a folosi un anumit sistem de scriere, trebuie să activăm tastatura corespunzătoare sau să căutăm în meniul de caractere speciale. Așa putem tasta în rusă sau în japoneză. Dacă vrem să folosim sisteme de scriere rare, mai întâi trebuie să găsim fontul potrivit (variantea digitală a unei scrieri), apoi să-l descărcăm și să-l instalăm pe aparat. După aceea, ne putem trimite e-mailuri sau SMS-uri chiar și în scrierea cuneiformă sau în limba klingoniană.

SISTEME DE SCRIERE

LOGOGRAME (SEMNE-CUVÂNT)

Pictograme (semne-imagini)

1 semn = 1 obiect

craniu

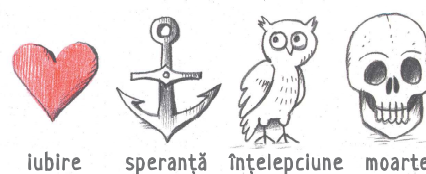
bufniță

ancoră

inimă

Ideograme (semne-idei)

1 semn = 1 idee / noțiune

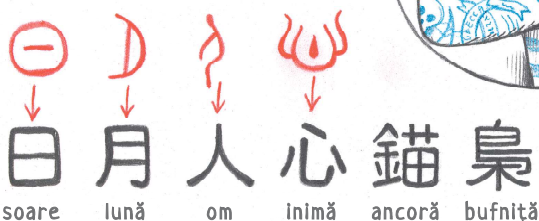
iubire

speranță

înțelepciune

moarte

Semne chinezești vechi și moderne:

soare

lună

om

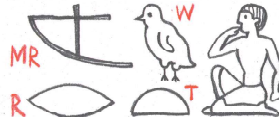
inimă

ancoră

bufniță

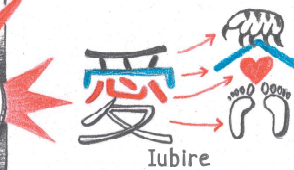

DETERMINATIVELE nu se citesc în scrierile antice, acestea doar indică sensul: Acest simbol egiptean trimite la gânduri și sentimente.

Logograme uzuale moderne:

Mr r w t = iubire

Iubire

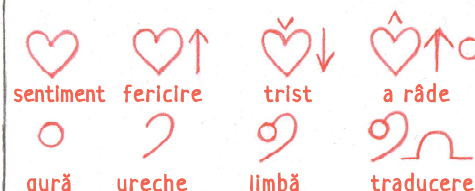
山 gheară, 冖 acoperiș, 心 inimă, 交 urmă de picior

Logogramele ar putea deveni un sistem de scriere universal, valabil pentru toată omenirea!

O idee genială, dragule!

CHARLES K. BLISS (1897 - 1985) a inventat o „Semantografie internațională”, care însă n-a avut prea mult succes.

sentiment

fericire

trist

a râde

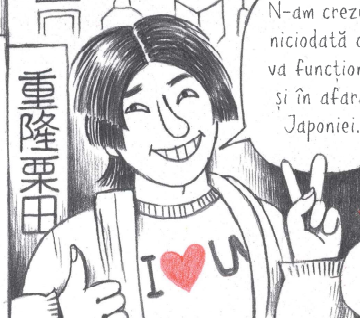
gură

ureche

limbă

traducere

N-am crezut niciodată că va funcționa și în afara Japoniei.

Inventatorul emojiurilor: SHIGETAKA KURITA

OXFORD ENGLISH DICTIONARY,

cel mai important dicționar al limbii engleze, a inclus în anul 2011 semnul ♥, iar în 2015 chiar a desemnat un emoji drept cuvântul anului.

Și de mine ce se alege?

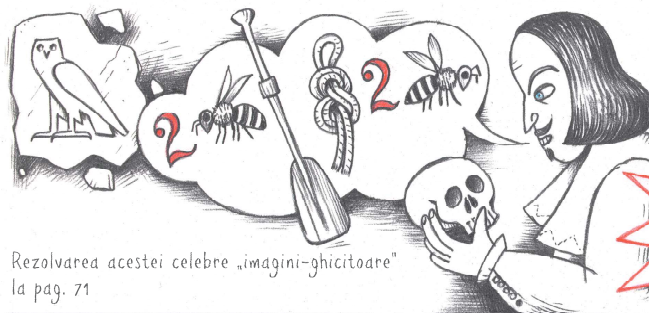

WORD OF THE YEAR

Eu?! Un cuvânt?! Mor de râs!

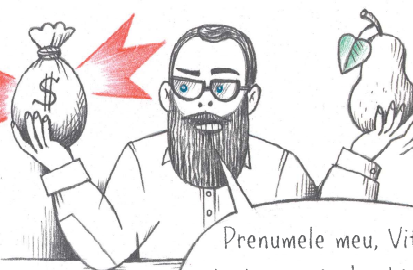
FONOGRAME (Caractere fonetice)

Curând, logogramele au devenit insuficiente în comunicare. Ele au început să fie combinate după cum sună, ca într-o variantă de rebus cu imagini și cuvinte („imagini-ghicitoare”). De exemplu, simbolul egiptean pentru bufniță („mewled” în egipteana veche) este echivalat cu sunetul „m”.

Rezolvarea acestei celebre „imagini-ghicitoare” la pag. 71

維達利

偽大梨

Pentru a nota nume străine, chinezii foloseau logograme cu o pronunție apropiată de acel nume.

Prenumele meu, Vitali, este transcris de chinezi ca Wēi-dǎ-lǐ. Caracterele luate separat înseamnă: „a rămâne uniți”, „a realiza” și „profit”. Mai puțin măgulitoare ar fi pentru mine transcrierea: Wēi-dǎ-lǐ care înseamnă „pară mare falsă”.

Logogramele devin fonograme!

CARACTERE SILABICE (Silabograme)

În scrierile silabice, un caracter redă o silabă. În japoneză există două tipuri de scriere silabară.

か き く け こ
ka ki ku ke ko

ABUGHIDA

Este o scriere similară silabarelor: un caracter reprezintă o silabă, dar vocalele din componența lor sunt redată prin modificarea unui caracter de bază.

Scrierea etiopiană

ኣ ኂ ኄ ኆ ኈ
ka ki ku ke ko

Scrieri indiene

क कि कु के को
ka ki ku ke ko

ABJAD (Scriere consonantică)

Un text unde notăm doar consoanele poate fi T T Ș NT L S, nu-i așa? În unele limbi, cum sunt cele semite, înțelegerea unui text depinde și mai puțin de notarea vocalelor. Aceste limbi au dezvoltat de-a lungul timpului tipuri de scrieri consonantice. Vocalele sunt marcate doar uneori prin mici semne ajutătoare.

أ ب ج د | א ב ג ד

Alif!

Alef!

ALFABETE

1 semn = 1 sunet – în cazul ideal

Vocalele și consoanele sunt redată prin semne proprii, echivalente ca importanță. Acest sistem, eficient și de succes, nu este într-un totu consecvent, cauza fiind evoluția istorică a diferitelor limbi. În plus, multe limbi se folosesc de alfabetul care n-au fost create pentru ele.

Imperiile coloniale au adus alfabetul latin până la noi, în Africa, dar acesta nici măcar nu se potrivește cu limbile noastre!